

نگاهی به زندگی و آثار رابرت ا. هاین لاین

شیرین سادات صفوی، محمد حاج زمان

[۱] رابرت انسون هاین لاین، (۷ جولای ۱۹۰۷ – ۸ می ۱۹۸۸)، یکی از موثرترین و در آن زمان، یکی از بحث‌انگیزترین نویسندگان علمی تخیلی سخت [۲] بوده است. بسیاری از کتاب‌های او، هم‌چنین داستان‌های کوتاه این نویسنده در زمان اولین چاپ خود به زبان‌های بسیاری ترجمه می‌شدند و هنوز، سال‌ها پس از مرگ او تجدید چاپ می‌شوند.

به دنبال خط مشی خود در نقش «بزرگ و شیخ علمی تخیلی نویسان»، او استاندارد بالایی برای بخش علمی و مهندسی داستان‌ها به وجود آورد که هم‌عصران او قدرت رقابت با آن را نداشتند. هاین لاین اولین علمی تخیلی نویسی بود که با داستان‌های بی زرق و برق خود، جریان فکری غالب بر روزنامه‌هایی چون *The Saturday Evening Post* را در اواخر دهه ۱۹۴۰ شکست. هم‌چنین یکی از نویسندگانی بود که داستان‌های بلند علمی تخیلی او در دهه‌ی ۱۹۶۰ فروش خوبی داشت.

برای سال‌ها، هاین لاین، آسیموف [۳] و سی کلارک [۴] در کنار هم مثلث بزرگ علمی تخیلی نویسی به شمار می‌رفتند. هاین لاین چهار بار جایزه‌ی «هوگو» [۵] را برای داستان‌های تازه چاپ خود به دست آورد. هم‌چنین سه داستان او پنجاه سال بعد از چاپ، جایزه‌ی «ریترو هوگو» [۶] را تصاحب کردند. او «جایزه استاد بزرگ» [۷] را که «انجمن نویسندگان علمی تخیلی آمریکا» [۸] اعطا می‌کرد نیز به دست آورد. تم کلی حاکم بر داستان‌های هاین لاین «اجتماعی» است، هم‌چنین داستان‌های او شامل مواردی از جمله فردگرایی، آزادی خواهی، مذهب، ارتباط بین عشق جسمی و ذهنی و روابط حاکم بر خانواده‌های غیر رسمی می‌شدند. نگاه و رویکرد سنت شکن او که باعث به وجود آمدن این مفاهیم شده بود، به طور گسترده‌ای در آثار او قابل مشاهده است.

بسیاری از رمان‌های او جنجال‌های بسیاری به پا کردند. داستان سال ۱۹۵۹ او، «سواران کشتی فضایی» [۹] در دیدگاه برخی نوعی روایت از «فاشیسم» [۱۰] بود. رمان سال ۱۹۶۱ او، «غریبه‌ای در سرزمینی غریب» [۱۱] او را در نقش غیر قابل انتظار پیشرو زمینه‌های انقلاب جنسی و فرهنگ‌سازی جدید نشان داد. زبان انگلیسی بسیاری از کلمات را وامدار هاین لاین است. از جمله grok که به معنای «فهمیدن چیزی آن چنان درست، که بخشی از وجود مشاهده گر شود» است. در طول زندگی و از زمان آغاز اولین کارهای خود در دهه ۱۹۳۰ میلادی، او تاثیر عمیقی روی سایر نویسندگان داشت که هر کدام با درجه‌ای از موفقیت سعی در رقابت داشتند. این کار هاین لاین نشأت گرفته از مهارت بدون تلاش او در آمیختن مفهومی نظری و هنرهای داستان گویی بود. او در ۸ می ۱۹۸۸ در اثر اتساع مجاری تنفسی در اثر تراکم هوا و ایست قلبی، در خواب درگذشت. این زمان در حال نوشتن ششمین رمان خود در دوره آخر با نام «زمین اسطوره‌ای» [۱۲] بود.

آثار:

کارهای اولیه (۱۹۳۹-۱۹۶۰):

اولین کتابی که هاین لاین نوشت، «زندگی برای ما: نمایشی خنده‌دار از آداب و رسوم» [۱۳] در سال ۱۹۳۹ تا پس از مرگش چاپ نشد، اما بعداً رابرت جیمز [۱۴] آن را در سال ۲۰۰۳ منتشر کرد. این داستان گرچه رمان موفق نبود، اما به خوبی جریان فکری هاین لاین را که به انسان به عنوان «حیوانی اجتماعی» فکر می‌کرد و به «آزادی عشق» معتقد بود، به خوبی نشان می‌دهد. بعد از این داستان، او شروع به نوشتن رمان‌هایی کرد که بیشتر به تاریخ آینده می‌پرداختند. مجموعه‌ی «مردی که ماه را فروخت» [۱۵] بر همین اساس یک خط زمانی بین سال‌های ۱۹۵۱ تا ۲۶۰۰ را نشان می‌دهد که سرشار از شخصیت‌هایی با خصوصیات فکری و ذهنی هاین لاین بودند. تاریخ کامل آینده‌ی او در دو جلد خلاصه شد. «گذشته از میان فردا» [۱۶] و «یتیمان آسمان». [۱۷] نویسندگانی چون لری نیون [۱۸] داستان‌های خود را بر پایه آینده‌ای که او تصور کرده نوشته‌اند. در «راه حل بد» [۱۹] آینده‌ای که او پیش بینی می‌کند از این قرار است: «آمریکا موفق به ساختن بمب اتم می‌شود و آن را برای نابود کردن یک شهر آسیایی به کار می‌گیرد.» در دنیای واقع همین اتفاق در جریان جنگ جهانی دوم افتاد و باعث پایان جنگ و شروع رقابت سرد بین آمریکا و اتحاد جماهیر شوروی شد. اما در داستان هاین لاین، جنگ دومی شروع می‌شود که برنده‌ی آن آمریکا است و این کشور قدرت نظامی خود را در سر تا سر جهان گسترش می‌دهد. اولین رمان چاپ شده هاین لاین، «موشک گالیله» [۲۰] به دلیل این که دست‌یابی انسان به ماه را تا مدت‌های مدیدی بعید می‌شمرد، ناشری پیدا نمی‌کرد. اما هاین لاین عاقبت موفق شد با یک انتشارات قرارداد ببندد و هر زمستان یک کتاب چاپ کند. از این راه او موفق شد تا تعداد زیادی از آثار

خود را به نشر برساند. انتشارات او بیشتر علاقه داشت تا کتاب‌هایی برای جوانان را منتشر کند. به همین علت در برهه‌ای از زمان هاین لاین داستان‌هایی می‌نوشت که برای این سنین مناسب باشد. او از بچه‌هایی می‌گفت که بر ضد معلمان خود شورش می‌کردند و مسئولیت خود را تنهایی به عهده می‌گرفتند. اما کتاب‌هایی که او می‌نوشت برای بزرگسالان هم مناسب بود. از جمله «سیاره‌ی سرخ» [۲۱] که به دلیل داشتن عواملی، بیشتر مورد توجه بزرگسالان قرار گرفت تا نوجوانان. داستان «سیاره‌ی سرخ» به علت داشتن موارد زیاد جنسی که برای کودکان مناسب شمرده نمی‌شد، ویراستاری بزرگی را از سر گذراند. هاین لاین از این امر آگاه و در عین حال خوشحال بود که داستان‌های او شامل مواردی می‌شوند که در سایر داستان‌های علمی‌تخیلی مخصوص نوجوانان به چشم نمی‌خورد. آخرین رمان نوجوانانه‌ی او «سواران کشتی فضایی» بود که هاین لاین در طی داستان آن، مترصد جواب دادن به سیاست‌های آمریکا در اولین آزمایش‌های بمب هسته‌ای بود. کتاب معتقد بود که نباید سربازگیری اجباری وجود داشته باشد. در عوض حق رای باید تنها به کسانی داده می‌شد که دو سال خدمت خود برای دولت را گذرانده باشند.

کارهای میانی (۱۹۶۱ - ۱۹۷۳):

بین سال‌های ۱۹۶۱ (غریبه‌ای در سرزمینی غریب) تا ۱۹۷۳ (زمان برای عشق کافی است) [۲۲]، هاین لاین داستان‌های سرشار از شاخص‌های نظری و کاملاً رسیده خود را نوشت. در این دوره او عقاید خود در مورد فردگرایی، آزادی خواهی و عشق جسمی و ذهنی را وارد رمان‌های خود کرد. تفاوت‌های عمده‌ی آثار این دوره با دوره‌ی قبل کاملاً نشان می‌داد که او در دهه ۱۹۵۰ معتقد بود که خوانندگان هنوز آمادگی عقاید او را ندارند. او داستان «غریبه‌ای در سرزمینی غریب» را تا مدت‌ها پس از نوشتن آن به همین علت چاپ نکرد و دلیل عمده‌ی منتشر نشدن اولین داستان او یعنی «زندگی برای ما: نمایشی خنده‌دار از آداب و رسوم» نیز همین امر بود. همچنین داستان «ماه یک معشوقه‌ی خشن است» [۲۳] که به نظر بسیاری بهترین رمان اوست، درباره‌ی جنگ قمرها برای به دست آوردن آزادی فردی خود در قالب یک جمهوری جدید بود که همین خصوصیات را داشت. گرچه تا این دوران هاین لاین داستان‌های بلند و کوتاه زیادی نوشته بود، اما از این زمان به بعد شروع به نوشتن داستان‌های فانتزی هم کرد. اولین رمان فانتزی او «جاده‌ی شفاف» [۲۴] بود و در «غریبه‌ای در سرزمینی غریب» و «دیگر از شیاطین نخواهم ترسید» [۲۵]، او عوامل علمی‌تخیلی سخت را با فانتزی در هم می‌آمیخت.

کارهای پایانی (۱۹۸۰ - ۱۹۸۷):

پس از وقفه‌ای هفت ساله در انتشار آثار او به دلیل بیماری، او پنج رمان دیگر از سال ۱۹۸۰ (تعداد دیوان [۲۶]) تا سال ۱۹۸۷ (دریانوردی در ماورای طلوع [۲۷]) نوشت. این کتاب‌ها آخرین نشانه‌ها از اعتقادات او در مورد جریان زندگی و افراد بودند و

جنگال بزرگی بین هواداران او به پا کردند. هر چهار جایزه هوگو را هاین لاین قبل از این دوره به دست آورده بود. برخی معتقدند که داستان‌های این دوره او به خوبی رمان‌های قبلی نبودند و این تغییر را هم به بعد از سکنه او در سال ۱۹۷۷ مربوط می‌کردند. کتاب‌های هاین لاین در دهه ۱۹۸۰ فروش خوبی داشتند، علی‌رغم این که شاخص‌های نقادی خوب را نداشتند و با آثار قبلی او بسیار تفاوت می‌کردند. بسیاری از این کتاب‌ها، مانند «تعداد دیوان» و «گره‌ای که روی دیوارها راه می‌رفت» [۲۸] در شروع داستان پایه‌ای بسیار محکم داشتند. اما در انتها به دام فلسفه بازی‌های فانتزی می‌افتادند. «شغل: نمایشی مضحک از قضاوت» [۲۹] یک هجو آشکار از انجیل مسیحی بود و به داستان کوتاه او در سال ۱۹۴۲، یعنی «اعتراف ناخوشایند جاناتان هوگ» [۳۰] بر می‌گشت. مانند شغل، «جمعه» [۳۱] نیز به سه داستان دیگر او در این دوره مقید نبود. اما در مقابل، به داستانی کوتاه در سال ۱۹۵۳ به نام «گرداب» [۳۲] بر می‌گشت.

آثار منتشر شده پس از مرگ:

چهار کتاب هاین لاین پس از مرگ او چاپ شدند. «زندگی برای ما...» که جزء اولین آثار او بود، «ناله‌هایی از گور» [۳۳] در ۱۹۸۹ که مجموعه‌ای از نامه‌های ارسال شده بین او و ویراستار و منشی خود بود، «صدای پای سلطنتی» [۳۴] در ۱۹۹۲ که سفرنامه‌ای بود از سفر هاین لاین به جنوب همپشایر [۳۵] در ۱۹۵۰ و کتابی تحسین شده به نام «سرود آمرزش مردگان» [۳۶] که شامل داستان‌های کوتاهی می‌شد که هرگز به چاپ نرسیده بودند. کار پنجمی نیز به نام «ستاره‌ی درخشان رابرت ا. هاین لاین» [۳۷] توسط نویسنده‌ای به نام «اسپایدر رابینسون» [۳۸] که ادعا می‌کرد تحت تاثیر هاین لاین قرار گرفته است تهیه شد. پیش بینی می‌شود این کتاب در اکتبر ۲۰۰۶ برای انتشار آماده باشد.

خدمات:

هاین لاین در طول عمر خود ۳۲ داستان، ۵۹ داستان کوتاه و ۱۶ مجموعه داستان منتشر کرد. وی همچنین یک بار مجموعه‌ای منتخب از داستان‌های علمی‌تخیلی سایر نویسندگان را گردآوری کرد. چهار مجموعه داستان، سه کتاب غیر علمی‌تخیلی و دو مجموعه شعر از او نیز بعد از مرگش به چاپ رسید. هاین لاین همواره نامی میان آسیموف و سی. کلاک بود که به ادعای برخی، این سه، بزرگان علمی‌تخیلی نویس را در دوره طلایی این کتاب‌ها تشکیل داده بودند. او عقاید و مواردی را به همراه علمی‌تخیلی وارد دنیای نویسندگی کرد که این هنر را بسیار زیباتر از گذشته کرد. اولین کسی بود که علمی‌تخیلی را در قسمت سخت مورد بررسی قرار داد و با استفاده از معلومات خود در زمینه‌ی مهندسی، شاخه‌ی علمی‌تخیلی سخت را به شکوفایی رساند.

بسیاری از نویسندگان علمی تخیلی و فانتزی تحت تأثیر او قرار گرفته‌اند. از جمله تام کلانسی [۳۹]، جان رینگو [۴۰]، اریک فلینت [۴۱] و دیوید وبر [۴۲]. علاوه بر علمی تخیلی، بسیاری از واژگانی که او اختراع کرد اکنون بخشی از زبان انگلیسی را تشکیل می‌دهند. مانند waldo [۴۳] TANSTAAFL و gork

او اکتشاف در فضا را از یک رویا به حد یک امکان رساند و جنگ سرد را قبل از وقوع آن پیش بینی کرد. داستان‌های او در روزنامه‌ها چاپ می‌شدند و همگان امکان دسترسی به نوشته‌های او را داشتند. بسیاری از ستاره‌شناسان در آمریکا دوران نوجوانی خود را با کتاب‌های او گذرانده بودند. به همین دلیل بعد از مرگ او، دهانه‌ای آتشفشانی را در مریخ به اسم هاین لاین نام‌گذاری کردند. هم‌چنین در زمانی که تمام چشم‌ها به تلوزیون دوخته بود تا ورود آرمسترانگ به ماه را نظاره کنند، هاین لاین مهمان افتخاری والتر کرونگیت [۴۴] بود.

دهانه‌ی روی مریخ به نام هاین لاین

متاسفانه تلفظ نام این نویسنده در فارسی به اشتباه به صورت «هین‌لین» جا افتاده است. نوعی از علمی تخیلی که بیشترین موضوع مورد بحث آن تکنولوژی باشد و روابط انسانی را تنها به عنوان زمینه‌ای برای اظهار کردن تکنولوژی به کار گیرند. پدر علمی تخیلی سخت، تام گودوین (Tom Godwin) است. از بزرگ‌ترین نویسندگان قرن معاصر که در زمینه‌ی علمی تخیلی با مجموعه‌های رباطیکی و بنیادهایش بیشترین شهرت را کسب کرد. وی پایه‌گذار قوانین سه‌گانه رباطیک است. آسیموف که مدرک دکترای شیمی داشت، تنها علمی تخیلی نویس نبود، مجموعه‌ی «راهنمای آسیموف به علم» که در آن به توضیح مسائل علمی برای نوجوانان پرداخته است بسیار مشهور است. یکی از معتبرترین جوایز در زمینه‌ی داستان نویسی علمی تخیلی و فانتزی که به افتخار Hugo Gernsback بنیان‌گذار نخستین مجله‌ی علمی تخیلی که تحت نام «داستان‌های شگفت انگیز» (Amazing Stories) به چاپ می‌رسید، نام‌گذاری شده است. این جایزه از سوی مجمع جهانی علمی تخیلی (Worldcon) اعطا می‌شود. هاین لاین برای داستان‌های «ستاره دوتایی - ۱۹۵۶»، «سواران کشتی فضایی - ۱۹۶۰»، «غریبه‌ای در سرزمینی غریب - ۱۹۶۲» و «ماه یک معشوقه خشن است - ۱۹۶۷» جایزه هوگو را به دست آورد.

بخشی از جایزه Hugo است که در ازای سال‌های اعطا نشدن این جایزه، در سال‌های بعد آثار را دوباره داوری و جایزه‌ی آن سال را اعطا می‌کردند. هاین لاین برای داستان‌های «کشاورز در آسمان»، «موشک گالیله» و «مردی که ماه را فروخت» این جایزه را به دست آورد. این جایزه به پاس یک عمر فعالیت موفقیت‌آمیز در زمینه‌ی علمی تخیلی و فانتزی به نویسندگان در قید

حیات اهدا می‌شود. هاین لاین نخستین کسی بود که در سال ۱۹۷۵ این جایزه به وی اعطا شد. آرتور سی. کلارک در سال ۱۹۸۶، آیزاک آسیموف در سال ۱۹۸۷ و ری بردبری در سال ۱۹۸۹ از دیگر برندگان این جایزه بوده‌اند.

بنیادی غیر انتفاعی است که با عنوان اختصاری SFWA شناخته می‌شود و در سال ۱۹۶۵ توسط دامون نایت (Damon Knight) پایه‌گذاری شد. اگر چه چند سال بعد این سازمان به Science Fiction and Fantasy Writers of America, Inc تغییر نام داد، ولی هنوز هم نام اختصاری سابق خود شناخته می‌شود. نویسندگان مشهوری همچون رابرت سیلوربرگ (Robert Silverberg) و فردریک پول (Frederik Pohl) در سال‌های گذشته ریاست این بنیاد را بر عهده داشتند. در حال حاضر رایین وین بیلی (Robin Wayne Bailey) رئیس بنیاد است. جایزه نبیولا (Nebula Award) که از معتبرترین جوایز در زمینه داستان نویسی علمی تخیلی و فانتزی است، توسط این بنیاد اعطا می‌شود.

از روی این داستان فیلمی به همین نام توسط «پل ورهون» کارگردان شهیر سه گانه پلیس آهنین (RoboCop) در سال ۱۹۹۶ ساخته شد. این کتاب را در سال ۱۳۷۶ «پیمان اسماعیلیان» به فارسی برگردانده و با نام «جنگاوران اخترناو» توسط «نشر گل‌آرا» به چاپ رسیده است. ایتالیا نخستین کشوری بود که در آن حزبی به وجود آمد که خود را فاشیست نامید. کلمه‌ی ایتالیایی Fascio (با تلفظ فاشیو) به معنی دسته‌ای هیزم است و اولین بار در دهه ۱۸۹۰ به وسیله کارگران معادن مشهور سولفور سیسیل به کار برده شد. اما واژه‌ی فاشیست پس از جنگ جهانی اول به گروه‌های ناسیونالیست راست‌گرا اطلاق شد که اولین هسته‌های حزب فاشیست ایتالیا را تشکیل دادند. در واقع در سال‌های بین جنگ اول و دوم جهانی در بسیاری از کشورهای اروپایی احزاب فاشیست سر برآوردند. فاشیست‌ها در دهه سوم و چهارم قرن بیستم در ایتالیا و آلمان به قدرت رسیدند. پیروان آرمان‌گرای فاشیسم، آن‌را جنبشی می‌خوانند به رهبری گروهی از نخبگان قهرمان، متعهد، منضبط و آماده هر نوع عملی به منظور نجات کشور و از صحنه خارج کردن دشمنان مردم. گفتمان فاشیسم مخالف دموکراسی پارلمانی است و حقوق مدنی و سیاسی شهروندان را انکار می‌کند، با این استدلال که مردم‌سالاری و رقابت آزاد، اتحاد واقعی جامعه را به هم می‌زند و به همین دلیل فاشیست‌ها عاشق جامعه خلقی و توده‌ای‌اند که حتی‌الامکان فاقد نهادهای مدنی باشد. مهم‌ترین مشخصه مشترک فاشیست‌ها دشمنی با «دیگری» و غیرخودی است. داستان درباره‌ی مردی به نام «ولنتاین مایکل اسمیت» است که پیش‌تر توسط مریخی‌ها به مریخ رفته بود و حال پس از بلوغ دوباره به زمین بازگشته است. داستان درباره‌ی تعامل و برخورد وی با فرهنگ زمینی است. داستانی هجوم‌آمیز درباره‌ی ضعف‌های بشر. مجموعه داستانی شامل ۶ داستان از هاین لاین که نخستین بار در سال ۱۹۵۳ چاپ شد. این پنج داستان بخشی از ۲۹ داستان کوتاه و بلندی را تشکیل می‌دهند که در کنار هم مجموعه‌ی

«تاریخ آینده» (Future History) هاین لاین را می‌سازند. ۲۱ داستان از این مجموعه در کتاب «گذشته از میان فردا» به چاپ رسیده‌اند. نام کتاب برگرفته از نام یکی از داستان‌ها است. مجموعه‌ای شامل ۲۱ داستان از هاین لاین. خط سیر کلی این داستان‌ها درباره‌ی فرو ریختن شتابان عقل سلیم آمریکایی ناشی از دیکتاتوری مذهبی خداسالارنه و توسعه‌ی عدالت و انسانیت صحیح (از دید هاین لاین) است. داستان‌های این کتاب در کنار چهار داستان «زمان برای عشق کافی است»، «تعداد دیوان»، «گره‌ای که روی دیوارها راه می‌رفت» و «دریانوردی در ماورای طلوع» به همراه داستان کوتاه «بگذار آنجا نوری باشد» تشکیل دهنده‌ی مجموعه‌ی «تاریخ آینده» هاین لاین هستند. داستان کوتاهی که خود از دو بخش تشکیل شده است: «جهان» و «عقل سلیم». این داستان برای بار نخست در مجله‌ی علمی‌تخیلی حیرت‌آور (Astounding Science Fiction) در سال ۱۹۴۱ به چاپ رسید. نویسنده‌ی آمریکایی که در سال ۱۹۳۸ در لس آنجلس متولد شد. معروف‌ترین اثرش «جهان گرد» (Ring World) در سال ۱۹۷۰ برنده هر دو جایزه هوگو و نیولا و هم‌چنین جوایز لوکس و دیتمار شد. جایزه‌ی لوکس (Locus) از سال ۱۹۷۰ توسط مجله‌ی لوکس و بر مبنای نظرسنجی از خوانندگان اعطا می‌شود و به نوعی راهنمایی برای رای دهندگان جایزه هوگو به شمار می‌رفت. به مرور زمان از میزان رای دهندگان این مجله کاسته شده است. جایزه دیتمار (Ditmar Award) از سال ۱۹۶۹ توسط «مجمع ملی علمی‌تخیلی استرالیا» (Natcon) اهدا می‌شود. این جایزه هم‌تراز جایزه‌ی هوگو به شمار می‌رود با این تفاوت که بر خلاف آن بیشتر جنبه ملی دارد تا بین‌المللی. داستان «ستاره‌ی نوترونی» از مجموعه‌ی «به کجا می‌رویم؟» گردآوری شده توسط آسیمواف از او به فارسی برگردانده شده است.

داستانی کوتاه که به طور متوالی در شماره‌های نوامبر و دسامبر مجله‌ی علمی‌تخیلی حیرت‌آور در سال ۱۹۴۹ به چاپ رسید. داستان به این موضوع می‌پردازد که انسان چگونه می‌تواند به سطح بالاتری از هوشمندی دست یابد. این داستان بعدها نیز در دو نوشته‌ی دیگر وی تاثیر داشت، یکی از شخصیت‌های داستان به نام Kettle Belly Baldwin در داستان دیگر هاین لاین، «جمعه» نیز حضور داشت و هم‌چنین در یکی از جلسات ایده‌پردازی گروهی بود که بر مبنای همین داستان ایده‌ی اصلی داستان «غریبه‌ای در سرزمینی غریب» به دست آمد. نویسنده‌ی آمریکایی متولد ۱۹۴۷ میلند که آثارش بسیار پرفروش است. عمده‌ی شهرت خود را مرهون تریلرهای نظامی و داستان‌های جاسوسی با جزییات کامل خود است. وی کتاب‌های زیادی نیز در زمینه‌ی علوم نظامی به تحریر در آورده است. از جمله آثار مشهور او می‌توان مجموعه داستان‌های جاسوسی «جهان جک رایان» (۱۲ جلد) را بر شمرد. علمی‌تخیلی نویسنده‌ی آمریکایی که عمده‌ی شهرت خود را در زمینه‌ی نگارش داستان‌های زیر

شاخه‌ی علمی تخیلی جنگی سرشار از نبرد به دست آورده است. وی به خاطر صراحت بیان خود شهرت دارد. از مهم‌ترین آثار وی می‌توان مجموعه‌های امپراطوری بشر (۴ جلد) و میراث آلدناتا (۷ جلد) را نام برد.

علمی تخیلی نویس آمریکایی، متولد ۱۹۴۷ که به عنوان ویراستار نیز به جمع‌آوری داستان‌های کوتاه نویسندگان دیگر و چاپ آن‌ها در غالب مجموعه‌های داستانی می‌پردازد. وی در سال ۱۹۹۳ جایزه‌ی بنیاد علمی تخیلی و فانتزی نویسندگان آینده Writers of the Future - WOTF را از آن خود کرد. از مهم‌ترین آثار او می‌توان به مجموعه‌های Belisarius Heirs of Alexandria و Assiti Shards اشاره کرد.

علمی تخیلی و فانتزی نویس آمریکایی، متولد اوهایو. او نیز عمده‌ی شهرت خود را در زمینه‌ی نگارش داستان‌های زیر شاخه علمی تخیلی جنگی به دست آورده است. در داستان‌های او تکنولوژی و نظام اجتماعی به طور دقیق شرح داده می‌شود. از مهم‌ترین نوشته‌های او مجموعه ۱۱ جلدی هانر هرینگتون و مجموعه چهار جلدی وارثان امپراطوری است.